

SŁOWO PASTERSKIE NA WIELKI POST A.D. 2021

Czcigodni Kapłani i Osoby Życia Konsekrowanego! Umiłowani Bracia i Siostry!

Wielki Post, który rozpoczęliśmy w Środę Popielcową obrzędem posypania głów popiołem na znak pokuty, wprowadza nas w liturgiczny okres przygotowania do Wielkanocy. Sześć kolejnych niedziel poprowadzi nas przez największe tajemnice naszej wiary. Będziemy na nowo poznawali Chrystusa i samych siebie w świetle wiary w Tego, który jest naszym Zbawicielem.

Ewangelia pierwszej niedzieli Wielkiego Postu prowadzi nas razem z Panem Jezusem na pustynię. Chrystus w samotności przeżywa tam moment konfrontacji ze złem: „Zaraz też Duch wyprowadził Go na pustynię. Czterdzieści dni przebywał na pustyni, kuszony przez Szatana. Żył tam wśród zwierząt, aniołowie zaś usługiwali Mu” (Mk 1,12-13). Samotność, której doświadcza Zbawiciel, jest symbolem czasu próby. Pan Jezus wchodzi w samotność, by jak każdy człowiek doświadczyć próby pokusy, a jednocześnie pokazać nam, jak należy walczyć z pokusą, ukazując najlepszy sposób, polegający na zdecydowanym odrzuceniu propozycji szatana i nie wchodzeniu w żaden, nawet najmniejszy kompromis ze złem.

Na początku Wielkiego Postu słyszymy również z ust Chrystusa wezwanie do nawrócenia: „Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierźcie w Ewangelię” (Mk 1,15).

Nawrócenie, o którym słyszymy, polega na całkowitej przemianie człowieka: jego sposobu patrzenia na świat i na siebie. Nawrócenie obejmuje nasze postawy wobec Boga, a więc modlitwę, udział we Mszy św., realizowanie Jego przykazań, które mają nam pomóc w codziennych zmaganiach z losem. Postawa nawrócenia zaczyna się od serca, które jest symbolem naszych uczuć, skrytych pragnień i ambicji. W sercu rodzą się decyzje woli, dzięki którym możemy trwać przy Bogu.

W postawie nawrócenia chodzi również o nowe spojrzenie na świat, które pozwala dostrzec w nim obecność Boga, kochającego Ojca. Z tego przeżycia rodzi się nowe spojrzenie na bliźnich: rodziców, brata, siostrę, kolegę w pracy czy w szkole.

Popiół, który przyjęliśmy w środę, jest przypomnieniem, że warto się zastanowić nad swoim życiem, popatrzeć na Chrystusa ukrzyżowanego i odważnie pójść za Nim. Drogi wielkopostnego nawrócenia wyznacza cotygodniowa droga krzyżowa, gorzkie żale, rekolekcje wielkopostne. W nastrój refleksji nad męką Pana Jezusa wprowadzają nas pieśni wielkopostne.

Tradycja chrześcijańska podpowiada nam praktyki pokutne polegające na ograniczeniu przyjemności, by zbliżyć się do Chrystusa przyjmującego cierpienie biczowania, ukoronowanego cierniem, dźwigającego krzyż, cierpiącego z powodu pragnienia.

Chrystus spotykany na drogach Wielkiego Postu chce nam pokazać nowy sens i cel naszego ziemskiego wędrowania. Warunkiem podjęcia tej drogi jest gotowość do przemiany i cierpliwe szukanie Boga, który wychodzi nam naprzeciw.

Z taką zachętą staję pośród Was i proszę, abyśmy po Bożemu przeżyli ten Wielki Post, a podejmując umartwienie ofiarowali je na intencję przemiany grzeszników oraz ustąpienia pandemii koronawirusa.

Umiłowani Bracia i Siostry!

W czasie tegorocznego Wielkiego Postu przeżywać będziemy szczególne wydarzenie, ważne w życiu naszej Archidiecezji. W Uroczystość Świętego Józefa, Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny i Opiekuna Kościoła Świętego, poświęcony zostanie w Solonce koło Lwowa klasztor Sióstr Benedyktynek pod wezwaniem Świętego Józefa oraz kościół pod wezwaniem Świętego Benedykta. Do klasztoru sprowadzą się Siostry Benedyktynki z Żytomierza, a duszpasterską posługę przy kościele podejmą Ojcowie Benedyktyni. Zawołanie Świętego Benedykta: „Ora et labora – Módl się i pracuj”, będzie kontynuacją wielowiekowej tradycji życia monastycznego.

W tym wydarzeniu dostrzegamy wielkie Boże błogosławieństwo, bowiem od wielu lat czyniliśmy starania aby na terenie Archidiecezji znajdowała się wspólnota zakonna o kontemplacyjnej regule życia, która byłaby spadkobierczynią wielu takich wspólnot, które do 1945 roku miały swoje klasztory we Lwowie i Archidiecezji. Pokonawszy wiele trudności administracyjnych, dzięki życzliwości wielu ludzi udało się wybudować klasztor i kościół.

Budowla ta nabiera szczególnego wymiaru. Po pierwsze jest wotum wdzięczności za dar powołań kapłańskich i zakonnych, jakimi obdarował nas Pan Bóg, a po drugie jest darem w trzydziestą rocznicę odnowienia struktur Kościoła Katolickiego w Ukrainie.

Natomiast w dniach 18 i 19 marca, wraz z wszystkimi biskupami naszej Konferencji Episkopatu oraz klerykami ze wszystkich Seminariów Duchownych w Ukrainie, świętować będziemy we Lwowie 25 rocznicę odnowienia naszego Wyższego Seminarium Duchownego. Jego patronem jest również Święty Józef.

Mamy zatem wiele powodów do radosnej dziękczynnej modlitwy, na którą już teraz zapraszam Was wszystkich i proszę o modlitwę, aby bez przeszkód można wszystkie te uroczystości przeprowadzić.

Kochani Bracia i Siostry!

Tegoroczny Wielki Post wpisujemy również w przeżywany w całym Kościele Rok Świętego Józefa. Warto zatem spojrzeć na tego Świętego i dostrzec w postawie jego życia, dobry wzór do naśladowania. Pomocą w tym niech będą myśli trzech papieży.

Święty Jan Paweł II powiedział: „Skoro rodzina z Nazaretu jest przykładem i wzorem dla ludzkich rodzin, to przykładem jest także praca Jezusa przy boku Józefa cieśli. Praca ludzka dzięki osobie Józefa znalazła szczególne miejsce w Ewangelii”. Takie spojrzenie na Świętego Józefa, niech przypomni nam, że praca może mieć dobry wymiar uczciwego podejścia do życia, a uczciwość jest dobrą cnotą chrześcijańskiego życia.

Papież Benedykt widzi w Świętym Józefie odwagę i wrażliwość, co podkreślił w słowach: „Jest w tym dla nas dobrym przykładem. Pozwólmy się zarazić milczeniem Józefa. Bardzo nam tego potrzeba w świecie zbyt hałaśliwym, który nie sprzyja skupieniu i wsluchaniu się w głos Boga”. Z takim pouczeniem warto wejść w Wielki Post, czas milczącego pójścia za Jezusem, aby adorować Jego mękę, śmierć i zmartwychwstanie.

Papież Franciszek podkreślił natomiast, że: „W nim Jezus widział czułość Boga; czułość, która pozwala przyjąć naszą słabość. Józef nigdy nie szukał dróg na skróty, ale stawał wobec rzeczywistości z otwartymi oczami, biorąc za nią odpowiedzialność”. W tym spojrzeniu uczmy się prawdziwej drogi wiary. Nie szukajmy skrótów do nieba lecz idźmy wyznaczoną przez Przykazania i Ewangelię drogą do Królestwa Niebieskiego, zawsze odpowiedzialni za siebie i innych.

Na ten jakże bogaty w treść i przeżycia okres Wielkiego Postu z serca Wszystkich błogosławie: W imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Lwów, 18 lutego 2021 roku
N. 57/2021

+ Mieczysław Mokrzycki
Arcybiskup Metropolita Lwowski